

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 8. Ad vestem Clericalem & tonsuram deferendam an & qua
obligatione obligentur Clerici majorum & minorum Ordinum habentes
beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

officii dignitate iis competit; Doctoratus autem in Ecclesia honor sit, non dignitas, nisi latè; dum dignitas ecclesiastica propriè talis adjunctam habeat aliquam superioritatem aut jurisdictionem, vel saltem administrationem rerum ecclesiasticarum, qualem non habet Doctor. Et qualem superioritatem aut jurisdictionem in Studiosos quia habent Professores in Academiis, eos ab hac prohibitione excipiendo videri, ait Pith. l.c.

Ques. 7. Tonsura clericalis qualis esse debet?

RESP. Tonsuram clericalem essentialē & potissimum esse in habitu clericali, & reliqua seu vestes non nisi concomitantia, & veluti extrinsecè connexa cum statu clericali ait Sanch. *confil. mor. l. 7. c. 1. du. 49. num. 1.* citato Cajetan. *in sum. v. clericorum peccata.* eamque rem antiquissimam esse, & à S. Petro originem duxisse, una cum pluribus mysticis significationibus, ostendit Laym. *Th. mor. l. 5. tr. 9. c. 12. num. 1.* Olim erat talis, qualis modo est monachorum, ut patet ex verbis *Concil. 4. Tolet. c. 4. Tom. 2. Consilior.* ubi dicitur: *omnes Clerici vel Lectores, Levita & Sacerdotes, de tonfo superius capite, inferius solum circuit coronam relinquent &c.* vide Laym. loc. cit. Tractu tamen temporis introductum, & hodie ab Ecclesia generaliter receptum, ut antiquā illā formā tonsurę reliktā monachis clericī sacerdotes solummodo circulum aliquem modicum in superiori parte capitū abrafū gerant. Et quidem clericī minorum Ordinū minorem, Sacerdotēs majorem, & adhuc ampliorem Episcopi, Papā etiamnum adhuc tenuint formam antiquam à primordiis Ecclesiæ usitatam. Fuisse tamen etiam jam olim in aliquibus locis eandem coronā clericalis minoris formam, patet ex verbis, quæ *Concil. Tolet. adjicit:* *non sicut hucusque in Galicia paribus facere lectores videntur, qui prolixis, ut laici, comis in solo capitis apice modicum circulum tendent &c.* Ad tonsuram quoque clericalem spectat, non nutritre comam & barbam, ut hæc nutritio prohibetur clericis pluribus SS. Canonibus. *Can. penult. dift. 23.* ubi jubentur non nisi attonso capite, patentibus auribus ministrare. *c. clericus 7. b. t.* ubi etiam invitā suis Archidiacōnū tondentur. *c. si quis ex clericis. & can. si quis 23. dift. 23.* ubi: *si quis ex clericis comam nutrit, anathema sit.* (hoc est, sit, non quidem ipso jure excommunicatus, sed excommunicandus per sententiam, ut cum Gloss. *in c. si quis ex clericis. Abb. ibidem num. 1.* Barbos. *num. 2. & 5.* Pith. *b. t. num. 21.*) si nimirum generaliter vel specialiter monitus in nutrita coma perseveret. Gloss. *cit. v. in casu.* Ex qua pœna gravitate colligunt AA. talēm peccare mortaliter, dum ea non nisi ob peccatum mortale imponi solet. Abb. *loc. cit.* Sayr. *cla. reg. 1. 3. c. 7. num. 23.* quem citat & sequitur Reiffenstuel. *b. t. num. 88.* Quod ipsum tamen rectius limitant Laym. *loc. cit. num. 3.* Pith. *num. 21. &c.* & alii apud illos (qui tamen loquuntur potius de non delatione tonsura seu coronā clericā, quam de nutritione cæterae comæ) ita ut ea non delatio tonsurā seclusa contumacia & contemptu peccatum grave non sit, nisi spectatis circumstantiis personæ, loci, temporis diuturnitate negligēt tonsurā (idem est de cætero habitu cle-

ricali) notabiliter repugnet honestati & bono exemplo clericorum ob quam tonsura & habitus ille legē ecclesiastica præscriptus. De cætero, quod spectat ad nutritionem comæ & barba, rigori dictarum constitutionum cum tempore contrariā consuetudine quam plurimum derogatum, ita, ut etiam capilli aures tegant, & barba etiam prolixior geratur, modò non excessivè nutritantur, & corona clericalis appareat, clericī adhuc in pluribus locis decenter incedere censeantur. Unde etiam excusari potest praxis & consuetudo quorundam clericorum gestandi comam fictitiam, modò non sit prolixior, aut vanè ad ostentationem pompamque concinnata vanam gloriam spiret, & deferatur ex causa aliqua rationabili v.g. ob debilitatem capitis. Nequaquam tamen dicendum, obtinuisse consuetudinem cum tali capillito celebrandi missas, dum non nisi à Sede Apostolica dispensatio ad hoc concedi possit, ut censuit S. Rituū Congregatio. *31. Jan. & 24. April. anno 1626.* & novissimè Innocent. XII. decreto suo per Nuncios suos moneri voluerit locorum Ordinarios, ut contra abusum celebrandi cum coma fictitia congrua adhibeant remedia.

Ques. 8. Ad vestem & tonsuram clericalem deferendam an & qua obligazione obligentur clericī majorum Ordinū, & in minoribus constituti, habentes beneficium?

RESP. primò: Clerici omnes sacris seu majoribus Ordinib⁹ initiati, etiam beneficiū ecclesiasticū non habeant, uti & clericī primā tantū tonsurā, aut etiam minoribus solum initiati, si dignitatem, personatum, officium vel beneficium ecclesiasticū qualecumque obtineant, vestem, coronam ac tonsuram ordini suo congruentem sub gravissimis pœnis deferre tenentur, ut constat ex *c. clericū. b. t. Clem. 2. b. t.* & ex Trident. *Sess. 14. c. 6. de reform.* quod ipsum extendit Sixtus V. in motu suo proprio ad habentes iusad quocunque beneficium.

2. Resp. Ad deferendum habitum & tonsuram clericalem teneri clericos minorum Ordinū habentes beneficium sub peccato mortali, uti id probatur ex gravitate pœnarum, sub quibus id prohibetur, tenet Sanch. *confil. mor. l. 7. c. 1. du. 49. num. 11.* cum Sylv. *v. clericus. 2. num. 2.* Tabien. *v. cod. 2. ques. 6.* Angel. *cod. 4. num. 1.* (qui etiam duo posteriores cum Abb. *in c. tua.* & Armill. *v. apostasia. num. 8.* tales clericū deponentem habitum vocant apostatam) Soto. *l. 10. de iust. ques. 5. a. 6. conclus. 1.* Qui tamen id modicat, nimirum, si beneficium requirat obsequium clericale. Sic quoque peccare mortaliter clericos majorum Ordinū carentes beneficio, cum veniant excommunicandi iuxta dicta quæst. preced. tenet Sanch. *loc. cit. num. 13.* citatis prater jam citatos Aragonio & Diaz. contra Cajet. & Bannez. quatenus prior docet, eos non peccare mortaliter, si faciant absque contemptu & contumacia. posterior, si ex signo aliquo externo adhuc dignosci possit esse clericos. Verum tamen quod ad hanc obligationem peccati gravis rectius intrare videtur limitatione allata. *qu. præced. ex Laym. & Pith.* ea vero, quam superaddit Sanch. *l. c. n. 18.* nimirum obligacionem illam gravem deferendi habitum procedere, nisi

nisi beneficium à clero habitum sit tenuerit, ita ut nihil habeatur, quemadmodum etiam ob eandem rationem de jure non obligantur ad horas recitandas; ea inquam limitatio non ita placet, cùm Trident. l.c. signanter loquatur de beneficio quoque.

3. Resp. Tertiò: pœnas statutæ dictis clericis constitutis in sacris aut beneficiatis, ubi moniti etiam per edictum, non deferunt habitum & tonsuram congruentem, sunt suspensio ab Ordinibus, officio & beneficio, ac fructibus, redditibus & preventibus ipsorum beneficiorum, nec non, si semel correpti; denuo in hoc deliquerunt, privatio officiorum & beneficiorum. Ita Trident. *Seff. 14. c. 6. de reform.*, innovando & ampliando constitutionem Clem. V. editam in Concilio Viennensi, quæ incipit *quoniam*. Has pœnas esse sententias ferenda, colligitur ex verbis Tridentini, dum dicit istiusmodi pœnitas coerceri posse ac debere. Sic etiam Clem. 2. b. 1. clericis virgata vel partita ueste publice utentibus pro diversitate ordinis ac dignitatis intentatur diversa pœna, nimis clericis beneficiatis suspensio à perceptione fructuum per sex mensēs. Diaconis & Subdiaconis carentibus beneficio per idem tempus, & sacerdotibus per annum inhabilitas ad beneficium ecclesiasticum obtinendum. Habentibus dignitatem, personatum, aut beneficium curatum suspensio à perceptione fructuum per annum eo ipso incurenda. Sextus V. infuper constitutione sua 92. quæ incipit: cùm *Sacrosanctum* præcipit quibuscumque etiam tantum primæ tonsura clericis beneficiatis, aut pensionem ecclesiasticam habentibus, ut tonsuram & habitum clericalem, uestes nimis talares deferant, sub interminatione, si seculi fecerint, sine ulla alia monitione, citatione Judicis, decreto aut ministerio ipso facto beneficiis & pensione sint privati, eaque liberè conferri possint alteri. In quo tamen rigore non receperat hanc Bullam, notant Garc. *de benef. p. 7. c. 1. n. 23.* Barbos. *de off. & potest. Epif. alleg. 9. num. 14.* Engels. b. t. n. 8. &c. Quin & eadem Bulla ab eodem Pontifice per Bullam immediate sequentem multum mitigatam. De quo vide Reiffenst. b. t. n. 67. Porrò hæc de penitenti modo limitanda, quo limitata paulo ante dicta de obligatione gravi deferringi habitum. Atque ita dictas pœnas non incurruunt aut peccant dicti clerici non deferentes habitum & tonsuram, ubi justa causa timoris exegerit habitum transmutari, ut dicitur c. *clericis officia. b. t. v. g.* dum proficiscendum per loca infidelium, & commorandum inter haereticos non sine probabili periculo vita, fortunatum alteriusve gravis incommodi alias incurrendo. Barbos. *in c. quoniam b. t. num. 2.* Sanch. *conf. mor. l. 7. c. 1. du. 49. num. 15.* Pirth. b. t. n. 19. cum Gloss. *in c. clericis b. t. v. relaxaverit.* Item, dum paupertas non permittit habitum Ordini proprio congruentem deferre. Barbos. *jur. eccl. l. 1. c. 40. num. 33.* Pirth. l. c. Item dum commodior itinerandi ratio uestes breviores clericis permittit. Barbos. l. c. num. 37. Bellet. *disquisit cler. p. 1. §. 16. n. 14.* Pirth. l. c. Item dum solū ad breve tempus; v.g. ad agendam personam aliquam habitus clericalis dimittitur. Sylv. v. *apostol. q. 2.* Sanch. l. c. num. 16. nisi, ut idem, dimissio illa unica & brevis fiat animo occultandi personam, vagansque liberius ad perpetrandum facinus aliquod.

De cetero enim ad dictas pœnas incurendas requiritur tanta perseverantia in non ferendo habitu, ut communiter existimet laicus. Farinac. *pr. crim. l. 1. tit. de inquisit. q. 8. num. 68.* Ugol. *de off. Epif. c. 12. §. 6. num. 3.* Barbos. l. c. num. 32. Pirth. l. c. C. *de Luca ad Trid. disc. 24. num. 32.* dicens delationem habitus moraliter, non autem physicè intelligendam. Quod autem his adit fuseque probat Rebuff. *de privil. Scholast. privil. 9.* licere clericis etiam presbyteris in Gymnasiis studiorum causa versantibus quovis & cujuscunque coloris habitu uti, cùm peregrini videantur, merito Menoch. *de arbit. l. 2. centur. 4. cas. 392. num. 34.* Sanch. l. c. num. 19. eò quod repugnet c. 2. ne clerici vel Monach. in 6.

Quæst. 9. Clerici primæ tonsuræ & minorum, non habentes beneficium, officium ecclesiasticum, an & quando deferre teneantur uestem & tonsuram ecclesiasticam?

1. Resp. primò: clerici istiusmodi neutiquam tenent ad deferendum habitum & tonsuram clericalem, ut cum communi tenent Abb. *in c. nra. de Apost. num. 3. Sylv. vi. clericus. 2. num. 2.* Imol. *in c. si quis ex clericis. b. t. Ang. Tabien. Armill. Sanch. l. c. num. 3.* ubi etiam cum Nav. *in sum. c. 25. num. 110.* ait, licere istiusmodi clericis omnia tam in civilibus quam criminalibus, quæ licent laico. Jura namque prohibentia vel jubentia aliquid clericis intelliguntur de constitutis in sacris vel habentibus beneficium. & sic Clem. 2. b. t. Concilium Tridentinum l. c. dum clericis imponendo obligationem clericaliter incedendi, expresse solū loquuntur de clericis constitutis in sacris, aut beneficium, vel saltem jus ad illud, vel officium ecclesiasticum habentibus satis declarant, se dictos clericos minoritas tale nihil habentes non comprehendere, siveque ipso facto canones antiquos, qui generaliter clericis omnibus habitum & tonsuram congruentem præcipere videntur, interpretantur.

2. Resp. Secundò: ut tamen hi clerici gaudent privilegio fori, & declinare possint jurisdictionem saecularem necesse est inter alia, ut defenant uestem & tonsuram clericalem. Sic enim statuit expresse Trid. *Seff. 23. c. 6. de reform.* dum ait: *is (nimis primā tonsura initatus, aut in minoribus constitutus) fori privilegio non gaudeat, nisi beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum & tonsuram deferens alicui Ecclesia ex mandato Episcopi inserviat, vel in seminario clericorum, aut in aliqua Schola vel Universitate de licentia Episcopi quasi in via ad majores Ordines versetur &c.* Quo Concilii decreto derogatum est, si quid olim de jure communi in contrarium observatum, ut Riccius in *pr. for. eccl. p. 1. resol. 540. num. 4.* Nav. *conf. 25. de privil.* apud Reiffenst. *b. t. num. 71.* Porrò, ut patet ex eodem Concilii copulativè loquentis decreto, requiruntur hæc duo copulativè habitus & tonsura, ita ut unum sine alio ad dictum effectum non sit sufficiens. Barbos. *de potest. Ep. p. 2. alleg. 12. num. 14.* Gavant. *in enchirid Epif. vers. fori pri-*